

Компактнитѣ маси отъ италиански емигранти въ Бразилия (1 200,000), Аржентина (600,000), Съединитѣ Щати (гдѣто само въ Нью-Йоркъ има 450,000 италианци), и т. н., освѣнъ че не могатъ да се използватъ за никаква вече колониална политика, но сѣ осждени на бързо заличаване. Съ болѣзненостъ се отбѣлѣзва, че нѣмската колония въ Бразилия напримѣръ (800,000 души), срѣщу една тѣй внушителна цифра отъ 1 200,000 италианци, освѣнъ, че не губи колорита си, но развива търговскитѣ сношения между Германия и Бразилия и служи за проводникъ на германското тамъ влияние.

Съ такива значи колониални миражи и, не дай Боже, съ скоро зачислими въ историята опити на експансивностъ въ Сѣверна Африка и по Адриатическия брѣгъ, Италия намира за по-износно да се занимае съ по-реалното, съ запалашващото вече зло не отвънъ, а отъ вжтрѣ: емиграцията на населението отъ Южна Италия. Отъ всички социалъ-економически въпроси на Италия най-много парламентарни рѣчи и мастило сж се излѣли именно по въпроса за емиграционното дѣло. Тукъ сж замѣсени най-важнитѣ органи на държавата: военното м-во, външнитѣ дѣла и финансиитѣ, мимо интереситѣ на толкова народни дружества, общества, и най-послѣ: реномето на италианското име.

Литературата по въпроса е доста обемиста, а отъ италианскитѣ законодателни мѣрки намирамъ за нужно да прѣдамъ най-типичнитѣ и най-послѣднитѣ, тѣй както сж изложени въ инструкциитѣ на *Кралския Комисариатъ за Емиграцията*.

Тия законодателни мѣрки и административни разпоредби се намиратъ, и то разхвърлено, най-вече въ многеството броеве на издаваното отъ м-вото на външнитѣ дѣла (*Commissariato dell'Emigrazione*) списание, озаглавено: *Bollettino dell'Emigrazione*. Тукъ е помѣстено всичко отнасяще се до емиграционното дѣло, и то отъ официаленъ